

сьогодні дає можливість накопичувати, аналізувати, інтерпретувати та надавати інформацію користувачам управлінського обліку.

Однак, існує проблема, пов'язана з вибором програмного забезпечення, яке б найбільш повно розкривало інформацію, сформовану за даними управлінського обліку.

При комп'ютеризації обліку постають запитання: що автоматизувати, навіщо, як і в якому обсязі. Впроваджуючи ту чи іншу автоматизовану систему обліку підприємство впроваджує не просто програмний продукт, але й, часто несподівано для себе, нові методики управління підприємством.

Вважається, що впровадження КСУО на підприємстві призведе до поступової відмови від аналітичного обліку та його заміни обліком більш елементарних первинних об'єктів. На нашу думку, будь-яка ознака групування в рамках одного синтетичного рахунку стає основною системою аналітичних рахунків, і таких систем може бути безліч залежно від потреб управління.

УДК 330.341.1

Надія Шостаківська, ст. викладач

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя, Україна

РОЛЬ ІННОВАЦІЙНОГО ФОНДУ У ФІНАНСУВАННІ ІННОВАЦІЙНИХ ПРОЕКТІВ

Анотація. Розкрито та обґрунтовано фінансування інноваційних проектів та роль інноваційного фонду у даному процесі.

Ключові слова: *інновації, інвестиції, фінансування, інвестори, фонд, ресурси, фірма, підприємство, проект, капіталовкладення, кошти, контракт, науково – технічний прогрес.*

Nadia Shostakivska

ROLE OF THE INNOVATION FUND IN FINANCING INNOVATIVE PROJECTS

Abstract. Solved and reasonable financing of innovative projects and the role of the Innovation Fund in this process.

Keywords: *innovation, investment, financing, investors, capital, resources, firm Business, project, investment, money, contract, scientific - technical progress.*

Світовий та вітчизняний досвід показує, що далеко не всі інноваційні ідеї втілюються в життя, а тим більше далеко не всі досягають завершення інвестиційним процесом. Причини: помилки в обґрунтуванні, недостатньо чисті результати експерименту, нестача засобів для розвитку виробництва, довгі строки інноваційного процесу, які призводять до старіння новації.

Це обумовлює підвищену ризикованість інноваційних проектів, що, звичайно, є наслідком особливості процесу їх фінансування.

В практиці існує багато різних форм фінансування інноваційних проектів. Найпростіша з них зводиться до безпосереднього перерахування коштів інвестором виконавцю інноваційного проекту. Більш складні передбачають ряд додаткових заходів для зниження ризику та розподілу можливих збитків між інвесторами.

Проте, хоча й допускається прямий зв'язок між інвесторами та виконавцями, в розвинених країнах інвестори ідуть на кооперацію, утворюючи спільний інноваційний венчурний (ризиковий) фонд, від імені якого здійснюються капіталовкладення.

Серед існуючих моделей інноваційних фондів, можна виділити інноваційні фонди неприбуткового (некомерційного) гину.

їх засновниками виступають організації, які володіють коштами для проведення потрібних їм досліджень і створюють за рахунок цих коштів спеціальний суспільний інноваційний фонд. Засновники фонду передають йому свої кошти з правом використання та розпорядження ними для вирішення проблем, актуальних для засновників та суспільства в цілому.

Створений інноваційний фонд за рахунок цих коштів залучає до співпраці широке коло спеціалістів різного профілю, стимулює їх детальне вивчення суті проблем, пошуку креативних шляхів вирішення, проводить конкурсний відбір запропонованих рішень та організовує експертний відбір кращих з них. Він охоплює всі фази інноваційного процесу - дослідження та використання кінцевих споживчих нововведень, що практично вирішують ці проблеми.

Об'єднуючи фінансові ресурси, які належать багатьом незалежним один від одного засновників і користувачів, фонди застосовують стимулювання широкого кола незалежних спеціалістів до дій, орієнтованих на вирішення поставленої проблеми. Перша група стимулів полягає в тому, що окреслюючи перед спеціалістами коло проблем, інноваційні фонди тим самим пропонують спеціалістам альтернативу їх рутинній буденній роботі в традиційних закладах - плюралізм думок, рівноправність у спілкуванні і, як наслідок, взаємне збагачення професійними знаннями при комплексній і компетентній консультативно-експертній розробці великої кількості пропозицій, демократичний характер прийняття відповідальних рішень. Другу групу стимулів представляють грошові субсидії, що надаються фондами кращим проектам. Розмір субсидій вимірюється вартістю їх реалізації, а сама субсидія надається в повне розпорядження авторів і виконавців проектів. Виконавцям надається право привласнення цих коштів, що заощаджуються ними при їх раціональному використанню та при високоякісному виконанню проектів. Третю групу стимулів складають гарантії на відрахування долі прибутку авторам та виконавцям проектів і програм, коли їх результати почнуть використовуватись в промисловості і приносити доходи. Можливість отримання долі прибутку спонукає спеціалістів до максимізацію всього прибутку, який промисловим підприємствам забезпечують відповідні проекти.

Інноваційні фонди комерційного типу мають статус обмеженого фінансового партнерства. Його учасники отримують прибутки і несуть збитки пропорційно первісно внесеному капіталу. Кошти з таких фондів можуть виділятися як на зворотній основі у вигляді пільгових кредитів, так і безповоротно.

Виконавцями проекту можуть бути як венчурні (ризикові) малі або середні фірми, так і спеціально створені колективи спеціалістів.

У випадку провалу проекту, що реалізується, або окремих його складових, можуть прийматись відповідні міри та санкції. Колектив, який отримав кредит, повертає його з врахуванням індексації, не дивлячись на неможливість продажу роботи, яка виконувалась по договору. Підприємство, яке не спроможне повернути гроші та заплатити за користуванням кредитом, на підставі висновку аудиторської фірми оголошується банкрутом з усіма наслідками, а саме - зміна керівництва та розгляд питання про його перепрофілювання. По відношенню до колективу експертів, які рекомендували до фінансування проект, що не отримав закінчення з їхньої вини - діє заборона на їх участь в підготовці експертних висновків.

Практика розвинених країн свідчить, що фінансування інноваційних проектів через мережу інноваційних фондів є досить ефективним, перш за все через досить високу гнучкість такої системи, яка дозволяє об'єднувати кошти багатьох різних інвесторів та зусилля спеціалістів.

Діяльність таких венчурних інноваційних фірм, які займаються розробкою (а інколи є й ініціаторами) інноваційних проектів є досить ефективною (в США на фірми з чисельністю зайнятих менше 1 тис. чоловік припадає 1/2 всіх найважливіших нововведень в країні).

В успішному функціонуванні фондових механізмів в країнах Заходу грає велику роль специфічність руху грошових ресурсів в інноваційному процесі.

Не дивлячись на те, що перехід до ринкової економіки передбачає зменшення ролі держави в інноваційній діяльності, через ряд обставин (в першу проблему інвестиційного клімату) найближчим часом в Україні держава і надалі змушена відігравати ключову роль в фінансуванні найважливіших напрямків НТП (науко – технічного прогресу). Проте доцільно дещо змінити схему такого фінансування. Джерелом коштів повинні активніше виступати позабюджетні фонди, до участі в яких потрібно активно залучати приватний капітал, комерційні банки, тощо.

Необхідно визначити пріоритетні напрямки розвитку вітчизняної науки і забезпечити підтримку на найбільш цінних та незахищених напрямках НТП. На пріоритетних напрямках доцільно створювати об'єднання зацікавлених організацій та підприємств, фінансові та фінансово-промислові групи. Взаємодія органів державного управління з науково-технічними організаціями повинна будуватись головним чином па контрактній основі, в порядку конкурсного відбору проектів. Потрібно знаходити форми залучення недержавних коштів в фінансування інноваційного процесу, проте це стане можливим лише в разі утворення сприятливого інвестиційного клімату, це можливо здійснити через систему пільгового оподаткування, стабільної правової бази , а також використання та створення фонду заохочення.

Використана література

1. Багал Ю. М. Економічна теорія технологічних змін: Навчальний посібник.- К.: Заповіт, 1996.
2. Економіка знань: виклики глобалізації та Україна / Під аг. Ред.. А. П. Гальчинського, С. В. Львовичкіна, В. П. Семиножинка.
3. Шарко М. В. Державне регулювання інноваційних процесів // Актуальні проблеми економіки, - 2003 №12.
4. Цигилик І. І. Економіка й організація інноваційної діяльності: Навчальний посібник / Цигилик І. І. , Кропельницька С. О. , Мозіль О. І., - К: « Центр навчальної літератури», 2004

УДК 657

Оксана Якимюк, магістр

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя, Україна

ЕКОНОМІЧНА СУТНІСТЬ ФІНАНСОВОГО РЕЗУЛЬТАТУ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Анотація. Досліджено поняття фінансового результату та напрями їх оптимізації

Ключові слова: фінансові результати, облік, аналіз, доходи, витрати.

Oksana Yakymyk

ECONOMIC ESSENCE OF FINANCIAL RESULT OF ACTIVITY OF ENTERPRISE

Abstract. Investigational concept of financial result and directions of their optimization.

Keywords: financial results, account, analysis, profits, charges.

Основною метою діяльності кожного господарюючого суб'єкта є одержання високих фінансових результатів. У фінансових результатах знаходять своє пряме відображення всі сторони діяльності підприємства: його технологічний рівень та організації виробництва, ефективність системи управління, контролю за рівнем витрат та рівнем реалізаційних цін, особливості господарського механізму та державне